

være. Thi derved vilde Afgørelsen maaske blive mindre vel overvejet og noget forhastet. Jeg tror, at hvis man vil have en god Ordning af Befalingsmændenes Undervisning og Uddannelse i det hele, deres Udnævnelse m. v., er det bedre, at det bliver gjort til Genstand for en selvstændig Lovgivning, en selvstændig Overvejelse. Alle Parter ville være bedst tjente dermed, og den Tanke har vundet Flertal i Udvalget. Det er ogsaa Grunden til, at vi ikke mene at kunne tiltræde et saadant Forslag som det, der er stillet under Nr. 2 af et Mindretal om, at alle Officerer og Underofficerer skulle kaldes Befalingsmænd under eet. Thi dette Spørgsmaal kan for det første vanskelig afgøres ved et lille Pennestrøg her under § 3, da der er mange Love, som mulig derefter maatte ændres. Men dernæst mener jeg, at denne Ordning nærmest maatte knyttes til den Lov, vi forudsætte en Gang bliver fremsat om Uddannelsen og Udnævnelsen.

Jeg har ingen Opfordring til at udtale mig om Enkeltheder i samtlige disse stillede Forslag, thi de bevæge sig i Virkeligheden paa Periferien. Kærnepunktet, det, man ikke kunde blive enig om, staar hen, og saa længe det staar hen, og man ikke har truffet nogen Afgørelse derom, synes jeg, der ikke er Grund til at opholde sig længe ved alt det øvrige, saa meget mindre som det ikke er ukendt for det høje Folketing, for ærede Medlemmer. Jeg anbefaler derfor alle de Ændringsforslag, som mine Venner og jeg deltage i Indstillingen af, enten det saa er Forslag, der have samlet et Flertal i Udvalget, eller Forslag, hvorom vi staa alene.

K. M. Klausen: Jeg skal følge den ærede Ordførers Eksempel og fatte mig i Korthed, det er vanskeligt at fremsætte Anskuelser, som ikke allerede ere blevne fremsatte under denne Sags Forhandling. Ligesom de andre Partier staar Socialdemokratiet paa samme Standpunkt, som vi indtog, da denne Sag var til Forhandling i forrige Rigsdagssamling. Vor Indstilling gaar ud paa, at de paa Dagsordenen opførte Lovforslag fra Nr. 2 til 11 forkastes, og at Socialdemokratiets Forslag om Afrustning m. m. vedtages. At vi staa paa det Standpunkt, som vi stod paa før Valgene, er saare naturligt, synes jeg, idet vor Stilling vandt udmærket Tilslutning i Vælgerbefolkningen. Det var vort Forslag om Afrustning, der samlede det største politiske Parti om sig. Derfor

er der al Grund til, at vi opretholde dette Standpunkt, der har slaaet saa udmærket Rod ude i Befolkningen.

Denne ekstraordinære Samling synes at skulle ende uden noget Resultat. Partierne ere ikke komne hverandre nærmere, tværtimod ser det snarere ud til, at man har skilt sig mere ud fra hverandre end tidligere. Ved de skarpe Udtalelser, der fremkom ved første Behandling af denne Sag i indeværende Rigsdagssamling, kom Modsætningerne stærkere frem end før og Kløften mellem de forskellige Partier, synes jeg blev stærkere uddybet end tidligere, og det viser sig ogsaa nu, at der kommer ikke mindre end 5 forskellige Indstillinger. Den Strid og Uenighed, der har kendetegnet Løsningen af Forsvars-sagen gennem en Menneskealder, fortsættes og staar saa skarpt og klart, som den har staaet nogen Sinde tidligere.

Jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger til enkelte Udtalelser i Betænkningen af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Tidligere har man delt Partierne i to Dele, de positive og de negative. De positive var dem, der dog vilde noget, sagde man, og dertil regnede man Reformpartiet, Højre og de Moderate, og de negative Partier var de Radikale og Socialdemokratiet. Men man synes nu at være gaaet bort fra denne Delingslinie, idet det ser ud til, efter hvad den ærede Ordfører skriver i sin Betænkning, at man til de positive Partier nu ogsaa skal henregne de Radikale, saa at det kun bliver os Socialdemokrater, der staa ganske for os selv, en Stilling, vi for øvrigt ere meget glade ved at indtage, og som vi nok skulle vide at hævde. Hvad Grunden er til denne Forandring, ved jeg ikke. Det kunde være, at det er et fint Frieri fra det ærede Medlem fra Ringkøbing til de Radikale, og det kan ogsaa være, at det hidrører fra den gavnlige Lære, det ærede Medlem har faaet ved det sidst afholdte Folketingsvalg. For disse pegede navnlig i to Retninger, først i Retning af, at det danske Folk bestemte gaar imod Københavns Befæstning, og endvidere i den Retning, at det danske Folk bestemt kræver en Nedgang i Militærbyrderne. Hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing agter paa det Udtryk, som blev givet ved Folketingsvalgene, forstaaer jeg meget godt, at han ved sine Ændringsforslag tager Afstand fra Regeringen og Højre og nærmer sig til de Partier, der staa i Overensstemmelse med det store Flertal i det danske Folk.